

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra De Nygifte

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Nye digte - 1841", i Heiberg, Johan Ludvig: *Nye digte - 1841*, udg. af Klaus P. Mortensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, cop. 1990, s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergjl05val-shoot-idm140194650625744/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Nye digte - 1841

vi. Moder og Søn

Fredrik

For silde jeg seer det, jeg kom tilkørt,
Jeg føler, hun mig foragter;
Hun vender med Afsky Hovedet bort,
Hvergang jeg hende betragter.

Alt er stille, det er atter Nat,
I Huset slumre nu Alle,
Jeg vaager atter, eensom, forladt,
Og lader Modet falde.

Dog nej! I Mismods dunkle Sky
Jeg vil mig inat ei svøbe.
Nu brænd, min Lampe! nu smelt, mit Bly!
Kuglerne vil jeg støbe.

Hvor svag seer saadan en Kugle dog ud!
Hvor synes den ussel og ringe!
Og dog, hvor findes Mage til Bud,
Naar det gjælder Budskab at bringe?

Og lige villig og med samme Lyst
Den lader sig lydlig sende
Til ham, som hviler ved et deiligt Bryst,
Og til mig, som spottes af hende.

Til mig? . . . O ja! det var besørget snart,
Og maaskee det just var paa Tide,
Maaskee der blev for os Alle spart
Megen kommende Qvide.

Men tyst! . . . det pusler jo ved min Dør;
Jeg skimter et Lys, der flammer . . .
Min Moder? . . . Hvordan? Du sagde jo før
Godnat, og gik til dit Kammer.

Gertrud

Ei kunde jeg sove, jeg var saa beklemt,
Det var som om Luften brændte,
Og jeg følte mig saa ængstelig stemt,
Som om en Ulykke hændte.

Med stærke Skridt jeg hørte dig gaae
Her i Natten, den stille,
Og ei Ro jeg havde, før jeg saae,
Hvad du monne bestille.

Fredrik

Kjær Moder min, vær uden Frygt!
Imorgen skal jeg jage,
Et Par Kugler at støbe har jeg forsøgt,
Da jeg fleer ei havde tilbage.

Gertrud

Lad imorgen fare den vilde Færd,
Den bliver os ei til Baade.
Saa længe de fremmede Folk er her,
Lad mildere Glæder raade.

Fredrik

Men lovet har jeg den fremmede Mand
At jage med ham i Skove.

Gertrud

Saa siig, at uvant med Jagten er han,
Og du tør det ikke vove.